

Hoe hoog is het Britse budget voor ontwikkelingshulp als percentage van het BNP, in vergelijking met dat van de andere veertien lidstaten en de tien toetredende lidstaten?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(10 maart 2004)

In 2002 beliep de totale bijdrage van de EU aan ontwikkelingshulp 29 949 miljoen dollar, ofwel 0,365 % van het bruto nationaal product (BNP). De totale bijdrage van de Verenigde Staten aan officiële hulp beliep 13 290 miljoen dollar, ofwel 0,13 % van het BNP. Deze twee percentages liggen onderscheidenlijk boven en onder het gemiddelde van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling/Directoraat Ontwikkelingssamenwerking (OESO/DOS) dat (tegen een wisselkoers van EUR/USD 1,28) op 0,23 % van het BNP ligt.

De door de Europese Commissie beheerde begroting omvatte in 2002 EUR 6 962 miljoen, door de lidstaten in hun statistieken opgenomen op basis van hun verdeelsleutels voor de begroting en het Europees Ontwikkelingsfonds.

De ranglijst van de lidstaten in % van hun BNP was voor 2002:

1. Denemarken 0,96 %
2. Zweden 0,83 %
3. Nederland 0,81 %
4. Luxemburg 0,77 %
5. België 0,43 %
6. Ierland 0,40 %
7. Frankrijk 0,38 %
8. Finland 0,35 %
9. Verenigd Koninkrijk 0,31 %
10. Duitsland 0,27 %
11. Portugal 0,27 %
12. Oostenrijk 0,26 %
13. Spanje 0,26 %
14. Griekenland 0,21 %
15. Italië 0,20 %

De tien toetredende landen hebben tezamen een gemiddeld percentage aan officiële ontwikkelingsbijstand (ODA)/BNP van ongeveer 0,03 % van hun BNP.

(2004/C 88 E/0714)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0401/04

van Concepció Ferrer (PPE-DE) aan de Commissie

(16 februari 2004)

Betreft: Wateroverheveling uit de Ebro-rivier

Uit recente berichten valt op te maken dat Brussel heeft vastgesteld dat Spanje de richtlijn volgens welke de milieugevolgen van bepaalde projecten moeten worden geanalyseerd alvorens een project wordt

goedgekeurd en volgens welke hierover eerst advies moet worden ingewonnen, niet correct heeft toegepast. De Commissie heeft een klacht hierover ingediend bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap en zich hierbij geconcentreerd op het project van wateroverheveling uit Ebro in het kader van het Spaans nationaal waterbeheersplan. Kan de Commissie aangeven in hoeverre de niet-naleving van de Spaanse overheid gevolgen kan hebben voor de verdere uitwerking van het nationaal waterbeheersplan, nu bronnen rond het Spaanse Ministerie van Milieu hebben verklaard dat „zelfs als zou het Europese Hof van Justitie besluiten dat wij dit aspect van de wet moeten aanpassen, een en ander geen gevolgen zou hebben voor de reeds genomen besluiten”?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(23 maart 2004)

Zoals door het geachte parlamentslid wordt gezegd, heeft de Commissie onlangs besloten bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen tegen Spanje beroep wegens verzuim in te stellen, uit hoofde van artikel 226 van het EG-Verdrag, wegens incorrecte omzetting in de Spaanse rechtsorde van enkele bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effect-beoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 ⁽²⁾.

Wel moet erop worden gewezen dat dit besluit is genomen in het kader van een inbreukprocedure die door de Commissie is ingeleid om de overeenstemming van de Spaanse wetgeving tot omzetting van Richtlijn 97/11/EG te onderzoeken. Het betreft een algemene procedure die niets te maken heeft met specifieke gevallen, zoals het door het geachte parlamentslid aangehaalde geval. De punten van bezwaar in dit besluit hebben betrekking op de niet-naleving van de bij Richtlijn 97/11/EG vastgestelde overgangs-regeling, alsook de niet-naleving van de uit de artikelen 3 en 9 van de richtlijn voortvloeiende verplichtingen, aangezien zij niet duidelijk in het Spaanse recht zijn opgenomen.

Dat deze inbreukprocedure is ingeleid betekent niet dat de milieu-effectrichtlijn altijd incorrect wordt toegepast in Spanje. De eventuele gevolgen voor specifieke projecten zullen geval per geval volgens de procedure moeten worden onderzocht.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

⁽²⁾ PB L 73 van 14.3.1997.

(2004/C 88 E/0715)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0409/04

van Carlos Coelho (PPE-DE) aan de Commissie

(6 februari 2004)

Betreft: Rechten i.v.m. het Europese burgerschap

In het Verdrag van Amsterdam wordt de definitie van het concept „Europees burgerschap” aangevuld. Zo vervangt het Europees burgerschap niet het nationaal burgerschap, maar vult zij deze aan. Daarnaast consolideert het Verdrag de rechten die verband houden met het Europees burgerschap.

Vervolgens zijn met de officiële afkondiging van het Handvest van de grondrechten in 2000 (in Nice) in een enkele tekst alle individuele, burger- en politieke rechten neergelegd, alsmede de economische en sociale rechten die voor de Europese burger gewaarborgd zijn.

Onder deze rechten valt o.m. het actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen van het EP of bij gemeenteraadsverkiezingen in de EU-landen waar men verblijft.

Ik was dan ook zeer verbaasd toen ik via een brief van de heer Jason Azzopardi, internationaal secretaris van de Nationalistische Partij van Malta, op de hoogte werd gesteld van een ernstige schending van de rechten van honderden Maltese burgers. Zij mogen bij de volgende verkiezingen van het Europees Parlement in juni namelijk hun stem niet uitbrengen omdat zij vanwege hun beroep, opleiding of studie tijdelijk buiten Malta hebben verbleven.